

24 ΜΑΪΟΥ 2023

† «Ἀπόδοσις τῆς ἀκολουθίας τοῦ Πάσχα».
Συμεὼν ὀσίου τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ ὄρει (†590).
Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΤΗΣ ΣΤ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

* * * * *

Ο ΟΡΘΟΣ

Μετὰ ταῦτα, λαβὼν ὁ ἱερεὺς εἰς χεῖρας τὸ θυμιατήριον, καὶ θυμιῶν τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, λέγει ἐκφώνως·

Δόξα τῇ ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου τό, Ἀμήν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς ψάλλον μεγαλοφώνως τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος π̄ ᾠ Πα ϕ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
ἕτερον

Ἦχος π̄ ᾠ Πα ϕ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις εν τοις μνη μα α σι ζω ην χα ρι σα α με
νος

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται τρις ἄνευ στίχων καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν ἑξάκις, τοῦ ἱερέως θυμιῶντος καὶ λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους·

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.
(ξζ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. β΄. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός,

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. γ΄. οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ξζ΄ 3) Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, [ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.] (ξζ΄ 4)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. δ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ΄ 24)

Χριστὸς ἀνέστη...

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ πάλιν ὁ ἱερεὺς, γεγονωτέρα φωνῇ·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,

Καὶ ὁ χορὸς·

ζω ἦν χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο ο ο ος
* * *

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ὁ διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Ο ΚΑΝΩΝ

Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ κανόνος. Ψάλλονται δὲ οἱ μὲν εἰρμοὶ ἀνὰ δύο, τὰ δὲ τροπάρια εἰς ιβ΄, καὶ αὐθις ἔσχατον καταβασίαι οἱ αὐτοὶ εἰρμοὶ ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν.

Εἰς δὲ τὰς ἐνορίας, ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα ψάλλεται καθ' ἣν τάξιν καὶ οἱ κανόνες τῶν ἄλλων ἡμερῶν τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος, ἧτοι· Ἐκάστης ὥδῃς τὰ τροπάρια μετὰ τοῦ εἰρμοῦ ψάλλονται εἰς ἕξ ἢ χάριν συντομίας εἰς τέσσαρα. Ὁ εἶρμος ψάλλεται ἄνευ τινὸς στίχου· τῶν δύο τελευταίων τροπαρίων προτάσσεται τὸ Δόξα Πατρὶ καὶ τὸ Καὶ νῦν, τῶν δὲ ἐνδιαμέσων τροπαρίων Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Εἰς τὸ τέλος ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἶρμος ὡς καταβασία, τὸ Χριστὸς ἀνέστη... γ΄, τὸ Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς... ἅπαξ, ἅπερ καὶ λέγονται εἰς ὅλας τὰς ὥδᾶς.

Καὶ γίνεται παρὰ τοῦ ἱερέως, ἔσωθεν τοῦ ἁγίου Βήματος, συναπτῇ μικρά,

καὶ μετ' αὐτὴν ἐκφώνησις, ὡς σημειοῦται ἐν τοῖς ἐφεξῆς. Ὁ δὲ ἱερεὺς θυμιᾷ, εἰς τὴν ἔναρξιν τοῦ Κανόνος, κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν. Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

ᾠδὴ α'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

A να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα
οι ^Δ Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα ^Δ εκ γαρ θα
να του προς ζω ην ^Δ και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
στο ος ο Θε ος ^π η μα ας δι ι ε βι βα σεν ^Δ ε
πι νι κι ον α α δο ον τας ^π (δίς)

Τροπάρια.

Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

K α θαρ θω μεν τας αι σθησεις και ο ψο με θα ^Δ
τω α προ σι τω φω τι της Α να στα σε ως ^π
Χρι στο ον ε ξα στρα πτον τα ^Δ και χαι ρε τε φα σκον
τα ^Δ τρα νω ως ακου σο με θα ^Δ ε πι νι κι ον α α
δο ον τες ^π (δίς)

Δόξα.

O υ ρα νοι μεν ε πα ξι ως ευφραι νε σθω σαν ^Δ
γη η δε α γαλ λι α α σθω ^Δ ε ορ τα ζε τω

δε κο σμος ο ρα τος τε α πας και α ο
 ρα τος Χρι στο ος γαρ ε γη γερται ευ φρο συ νη
 αι ω ω νι ι ος

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφραινέσθωσαν, ...

Καταβασία.

A να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα
 οι Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ γαρ θα
 να του προς ζω ην και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
 στο ος ο Θε ος η μα ας δι ι ε βι βα σεν
 πι νι κι ον α α δο ον τας

X ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
 να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος (δίσ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α
γο ο νου τε ρα τουρ γου με νον αλλ α φθα ρ σι
ας πη γην εκ τα α φου ομ βρη σαν τος Χρι στου εν
ω στερε ου ου με ε θα

Τροπάρια.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

N υν παν τα πε πλη ρω ται φω τος ου ρα νος τε
και γη η και τα κα τα χθο νι α ε ορ τα ζε
τω γουν πα σα κτι ι σις την ε γε ρ σιν Χρι στου εν
η ε στε ρε ε ω ω ται

Δόξα.

X θες συ νε θα πτο μην σοι Χρι στε συ νε γει ρο μαι

ση η μερον α να σταν τι σοι ^π9 συ νε σταυ ρου μην
 σοι χθες ^Δ2 αυ το ος με συν δο ξασον Σω τηρ ^Δ2 εν τη
 βα σι λει ει α α σου ^π9

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Χθές συνεθαπτόμην σοι Χριστέ, ...

Καταβασία.

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ^Δ2 ουκ εκ πε τρας α
 γο ο νου τε ρα τουρ γου με νον ^π9 αλλ α φθαρ σι
 ας πη γην ^Δ2 εκ τα αφου ομ βρη σαν τος Χρι στου ^Δ2 εν
 ω στερε ου ου με ε θα ^π9

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων ^Δ2 θα να τω θα
 να τον πα τη η σας ^Δ2 και τοις εν τοις μνη μα σι ^Δ2 ζω
 ην χα ρι σα α με ε νος ^π9 (δύς) και ἕτερον Ἄγιορείτικον

Χ^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τη σας ^{Νη} ^Δ2 και τοις εν τοις μνημα σι ^Δ2 ζω
 ην χα ρι σα α με ε νος ^π9

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ΥΠΑΚΟΗ

Ὁ α΄ χορὸς τὴν ὑπακοήν. Ἦχος δ΄.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον, αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ εὐροῦσαι τὸν λίθον, ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου· Τὸν ἐν φωτὶ αἰδίδιῳ ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα· δράμετε καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Εἶτα αἱ δ΄, ε΄ καὶ Ϛ΄ ᾠδαὶ τοῦ κανόνος.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Επι της θει ασ φυ λα κης ο θε η γο ρος Αβ
 βα κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα ε
 σφο ρον αγ γε λον δι α πρυ σι ως λε γοντα ση με
 ρον σω τη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη
 Χρι στος ως παν το δυ υ να α μος (δίζ)

Τροπάρια.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Αρ σεν μεν ως δι α νοι οι ξαν την παρ θε νευ

ουσαν νη δυν πε φη νε Χρι στος ως βρο τος δε α
 μνο ος προση γο ρευται α μω μος δε ως α γευστος
 κη λι δοςτο η με τε ρον Πα α σχα και ως Θε
 ος α λη θης τε λει ος λε ε λε ε κται

Δόξα.

Ως ε νι αυ σι ος α μνος ο ευ λο γου μενος
 η μιν στε φανοςχη στος ε κου σι ι ως υ περ
 παντων τε θυται Πα α σχα το κα θαρ τη ρι ον και
 αυ θις εκ του τα φου ω ραι αι ος δι και ο
 συ νης η μιν ε λαμψεν η η λι ι ος

Καὶ νῦν.

Οθε ο πα τρω μεν Δαυ ιδ προ της σκι ω δης κι
 βω του η λα το σκι ω των ο λα ος δε του Θε ου
 ο α γι ος την των συμ βο λων εκ βα σιν ο ρων
 τες ευ φραν θω μεν εν θε ε ως ο τι α νε ε στη
 Χρι στος ως παν το δυ υ να α μος

Καταβασία.

Επι της θειας φυλακης ο θε η γο ρος Αβ
βα κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα ε
σφορον αγ γελον δια πρου σι ως λε γοντα ση με
ρον σω τη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη
Χρι στος ωσ παν το δυ υ να α μος

Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
ην χα ρι σα α με ε νος (δίζ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα}ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι
ην χα ρι σα α με ε νος

Ανα στας ο Ι η σους α πο του τα φου
κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ῥοδὴ ε΄. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

Ο ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν
τι μυ ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω Δε
σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης
η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα

Τροπάρια.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τ ην α με τρον σου ευ σπλαγ χνι αν οι ταις του
Α δου σει ραι αις συ νε χο ο με νοι δε δορ κο τες
προσ το φως η πει γον το Χρι στε α γαλ λο με νω
πο δι Πα σχα κρο ταν τες αι ω ω νι ι ον

Δόξα.

Π ρο σελ θω μεν λαμ πα δη φο ροι τω προ ι ον
τι Χρι στω ω εκ του μνη η μα τος ως νυμ φι ω
και συ νε ορ τα σω μεν ταις φι λε ορ τοις τα ξε σι
Πα σχα Θε ου το σω τη η ρι ι ον

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι, ...

Καταβασία.

Ο ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν
τι μυ ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω Δε
σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης
η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
ην χα ρι σα α με ε νος (δύς) καὶ ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι
ην χα ρι σα α με ε νος

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς

ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ῥοδὴ 5'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

Κ α τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης και
συ νε τριψασμο χλουςαι ω νι ους κα το ο χς πε πε
δη με ενων Χρι στε και τρι η μερος ως εκ κη τους
Ι ω νας ε ξα νε εστης του τα φου (δίς)

Τροπάρια.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φ υ λα ξας τα σημαντρα σω α Χρι στε ε ξη
γεθ της του τα α φου ο τας κλεις της Παρ θε νου
μη η λυ μη να μενος εν τω το κω σθ και α
νε ω ξας η μιν Πα ρα δει ει σθτας πυ λας (δίς)

Δόξα.

Σ ω τερμου το ζων τε και α θυτον ι ε ρει ει
ον ως Θε ος σε αυ τον ε κου σι ι ως προ σα
γα γων τω Πα τρι ι συ να νε στησας παγ γε νη
τον Α δαμ α να στα ας εκ του τα φου

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Σωτήρ μου, τὸ ζῶν τε καὶ ἄθυτον, ...

Καταβασία.

Κ α τηλθες εν τοις κατωτατοις της γης και
συνετριψασμοχλουςαιωνιουςκατοοχωςπεπε
δημεενωνΧριστεκαιτριημεροςωςεκκητους
Ιωναςεξανεστηςτουταφου

Χ ριστοςανεστηεκνεκρωνθανατωθα
νατονπατηησαςκαιτοιςεντοιςμνημασι
ηνχαρασααμεενος (δίσ) και ἕτερον Ἀγιορειτικον

Χ^{Πα} ριστοςανεστηηεκνεκρωνθαναα
τωθανατονπατησαςκαιτοιςεντοιςμνημασι
ηνχαρασααμεενος

Α νασταςοΙησουςαποτουταφου
καθωςπροειειπενεδωκενημιντηναι
ωνιονζωηνκαιμεγαελεοοος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Ὁ ἀναγνώστης τὸ κοντάκιον.

Ποίημα Ρωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ.

Ἦχος πλ. δ΄. Αὐτόμελον.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες, ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξί μυροφόροις φθεγξάμενος· Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, * ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν πρὸ ἡλίου Ἥλιον, δύναντά ποτε ἐν τάφῳ, προέφθασαν πρὸς ὄρθρον, ἐκζητοῦσαι ὡς ἡμέραν, Μυροφόροι κόραι, καὶ πρὸς ἀλλήλας ἐβόων· ὦ φίλοι δεῦτε, τοῖς ἀρώμασιν ὑπαλείψωμεν, Σῶμα ζωηφόρον, καὶ τεθαμμένον, σάρκα ἀνιστῶσαν, τὸν παραπεσόντα Ἀδάμ, κείμενον ἐν τῷ μνήματι· ἄγωμεν, σπεύσωμεν, ὥσπερ οἱ Μάγοι, καὶ προσκυνήσωμεν, καὶ προσκομίσωμεν, τὰ μύρα ὡς δῶρα, τῷ μὴ ἐν σπαργάνοις, ἀλλ' ἐν σινδόνι, ἐνειλημένῳ· καὶ κλαύσωμεν καὶ κράξωμεν· ὦ Δέσποτα ἐξεγέρθητι, * ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ Ὄρει. (†590)

Στίχ. Θαυμαστὸν ὄκει πρὶν Συμεῶν γῆς ὄρος,

Πόλο δὲ πανθαύμαστον οἰκεῖ νῦν ὄρος.

Εἰκάδι ἔνθα νόες Συμεῶν μόλεν ἀμφὶ τετάρτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Μελετίου τοῦ στρατηλάτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Στεφάνου, Ἰωάννου, Σεραπίωνος τοῦ Αἰγυπτίου, Καλλινίκου τοῦ μάγου, Κομήτων καὶ Τριβούνων δώδεκα, Φαύστου, Φέστου, Μαρκέλλου, Θεοδώρου, Μελετίου, Σεργίου, Μαρκελλίνου, Φήλικος, Φωτεινοῦ, Θεοδωρίσκου, Μερκουρίου καὶ Διδύμου, γυναικῶν τριῶν, Μαρκιανῆς, Παλλαδίας καὶ Σωσάννης, νηπίων δύο, Κυριακοῦ καὶ Χριστιανοῦ, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς χιλιάδων ἔνδεκα καὶ διακοσίων ὀκτώ (11208), ἐπὶ Ἀδριανοῦ ἐν Γαλατίᾳ μαρτυρησάντων (~†138-161). Τελεῖται δὲ ἡ σύναξις πάντων τούτων εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πλάτωνος, τὸν εὕρισκόμενον εἰς τὰ προαύλια τὰ ὀνομαζόμενα τοῦ Δομνίου.

Εἰς τὸν Μελέτιον·

Στίχ. Πεύκην πικρὰν λέγουσιν, ἀλλ' ἦν ἡρμένω,

Ἐμῆτιόν τι τῷ Μελετίῳ μέλι.

Εἰς τὸν Στέφανον καὶ Ἰωάννην·

Σὺν Ἰωάννῃ Στέφανος κάραν ξίφει,

Πόθω στεφάνων τῶν ἀκηράτων, κλίνει.

Εἰς τὸν Σεραπίωνα·

Γλυπτοῖς ὁ Μάρτυς μὴ θύων Σεραπίων,
Ἐκ γλυπτολάτρου τέμνεται τὸν αὐχένα.

Εἰς τὸν Καλλίνικον τὸν μάγον·

Τμηθεὶς ἀμείβεις εἰς ἀθλητὴν τὸν μάγον,
Τὴν Καλλινίκου κλῆσιν οὐ κληθεὶς μάτην.

Εἰς τοὺς δώδεκα Τριβούρους·

Φθαρταὶ τριβουῶνοι καὶ κόμητες ἀξίαι,
Ἐφθαρτον εὖρον ἐκ πυρὸς τὴν ἀξίαν.

Εἰς τὴν Μαρκιανήν, Σωσάνναν καὶ Παλλαδίαν·

Μαρκιανή, Σωσάννα καὶ Παλλαδία,
Ξυλοκτονοῦνται μὴ θύουσαι Παλλάδι.

Εἰς τὰ δύο νήπια·

Κυριακὸν δὲ καὶ Χριστιανὸν ξίφος,
Δούλους ἀνεῖλε χριστιανοὺς Κυρίου.

Εἰς τὰς ἑνδεκα χιλιάδας τῶν Μαρτύρων·

Εἰς χιλιάδας στεῖροὶ εὐθηνήσατε,
Ἐφῆσι Δαυῖδ ψαλμικῶς προφητάναξ.

Εἰς τοὺς διακοσίους ὀκτὼ Μάρτυρας·

Διπενταπλῆν κτείνουσιν εἰκάδα σπάθαι,
Ἐσὺ κατακτείνουσιν ἀπλῆν ὀκτάδα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κυριακοῦ, τοῦ ἐν Εὐρύχῳ τῆς Κύπρου.

Στίχ. Εὐρὸν πεδίον εὖρατο Παραδείσου,
Ἐνθα ὤκησεν Κυριακὸς Εὐρύχου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀγίας μάρτυρος Ἄφρας ἐν Ἀουσβούργῳ τῆς Γερμανίας. (†304)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου μάρτυρος Ῥοβουστιανοῦ, τοῦ ἐν Μιλάνῳ τῆς Λομβαρδίας ἀθλήσαντος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου μάρτυρος Βικεντίου, τοῦ ἐν Λιμένι (Porto) τῆς Πορτογαλίας ἀθλήσαντος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων μαρτύρων Ζωΐλου, Σερβιλίου, Φήλικος, Σιλβανοῦ καὶ Διοκλέους, τῶν ἐν Ἰστρίᾳ ἀθλησάντων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βικεντίου τοῦ ἐν νήσῳ Λερίνῳ Νοτίου Γαλλίας, ἐν γραφαῖς θεοφωτίστοις τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἐν τῷ λαῷ στηρίξαντος. (†445)

Στίχ. Ἐπῆρξε Βικέντιος λόγοις καὶ ἔργοις,
Ἐμπνουν Εὐαγγέλιον ἐν τῷ Λερίνῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἐλπιδίου, ἐπισκόπου Ἀβέρσης (Aversa) ἐν Καμπανίᾳ. (ε' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νικήτα τοῦ Στυλίτου, τοῦ ἐν Περεγιασλάβλ-Ζαλέσκι. (†1186)

Στίχ. Περίβλεπτος ἦν Νικήτας ζῶν ἐν στύλῳ,
Καὶ νῦν περίβλεπτος ἐν σκηναῖς ἀγίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, κατὰ κόσμον Γαβριήλ, ἀρχιεπισκόπου Νόβγκοροντ. (†1193)

Στίχ. Πρὸς τὸν Γαβριήλ Νόβγκοροντ ἀπεστάλη,
Ὁ ἄρχων Γαβριήλ λέγων· Δεῦρο ἄνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, σύναξιν ἐορτάζομεν πάντων τῶν στρατιωτικῶν Ἀγίων.

Στίχ. Αἱμάτων χύσει ὑπογράφαντες πίστιν,
ἐστέφθητε δόξῃ, Χριστοῦ στρατιῶται.

Τῷ ἀναστάντι Χριστῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει ὡς ἀκολούθως.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν. (τρὶς)

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος. (τρὶς)

* * *

Εἶτα αἱ ζ' καὶ ἡ ᾠδαὶ τοῦ κανόνος.

Ὦδὴ ζ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ο Παι αἰ δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε
νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι
α πα θος το θνη τον αφθα ρσι ας εν δυ υ ει ευ
πρε πει αν ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων
Θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος (δὶς)

Τροπάρια.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Γ υ ναι αι κες με τα μυ ρων θε ο φρο νες ο
 πι ι σω σου ε δρα μον ον δε ως θνη τον με τα δα
 κρυ ων ε ζη η τουν προ σε κυ νη σαν χαι ρουσαι
 ζω ων τα θε ον και Πα σχα το μυ στι κον σοις Χρι
 στε ε Μαθη ταις ευ ηγ γε λι ι σα αν το
 Δόξα.

Η α να α του ε ορ τα ζο μεν νε κρω σιν Α
 δου την κα θαι ρε σιν αλ λησ βι ο της της αι ω νι ου
 α παρ χην και σκι ρ των τες υ μνου ου μεν τον αι τι ον
 τον μο νο νευ λο γη τον των Πα τε ε ρων θε ον και υ
 πε ρε εν δο ο ξον

Καὶ νῦν.

Ω ς ο ον τως ι ε ρα και πα νε ορ το ς αυ
 τη η σω τη ρι ος νυξ και φω ταυ γης της λαμ προ φο
 ρου η με ε ρας της Ε γε ρ σε ως ου ου σα προ αγ
 γε λος εν η το α χρο νον φως εκ τα φου σω
 μα τι κως πα σιν ε πε ε λα αμ ψεν

Καταβασία.

Ο Παι αιδας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε
νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι
α πα θης το θνη τον αφθα ρσι ας εν δυ υ ει ευ
πρε πει αν ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων
θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
ην χα ρι σα α με ε νος (δίσ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι
ην χα ρι σα α με ε νος

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ῥοδὴ ἡ· Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Α υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα
η μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ ρι α
ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε
στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν Χρι
στον εις τους αι ω νας (δίς)
9

Τροπάρια.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Δ ευ τε του και νου της αμ πε λου γεν νη μα τος
της θει ας ευ φρο συ νης εν τη ευ ση μω
η με ρα της ε γε ρ σε ως βα σι λει ας
τε Χρι στου κοι νω νη σω μεν υ μνου ντες αυ τον
ως Θε ον εις τους αι ω νας (δίς)
9

Χ **Ε** υ λο γη μεν Πα τε ρα Υι ον και Α
γι ον Πνευ μα τον Κυ ρι ον
9

Α ρον κυ υ κλω τους ο φθα λ μου σ σου Σι ων

και ι ι δε ι δου γαρ η κα σι ι σοι θε ο φεγ

γει εις ωσφω στη ρες εκ δυ σμων και βορ ρα και θα

λασ σης και ε ω ω ας τα τε κνα σου εν σοι

ευ λο γουν τα Χρι στον εις τους αι ω νας

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α μην

Π α τερ παν το κρα α τορ και Λο γε και Πνε ευ μα

τρι σιν ενι ζο με ε νη εν υ πο στα α σε σι φυ

σις υ περ ου σι ε και υ περ θε ε εις

σε βε βα πτι σμε θα και σε ευ λο γου μεν εις παν

τας τους αι ω νας

Καταβασία.

Α χ ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσκυ νου μεν

τον Κυ ρι ον

Α υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα

η μι α των Σαβ βα των η βασι λι ις και κυ ρι α
 ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε
 στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν Χρι
 στον εις τους αι ω νας

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
 να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος (δύς) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα καὶ δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Καὶ ψάλλεται ἢ θ' ᾠδὴ μετὰ τῶν μεγαλυναρίων.

ᾠδὴ θ'. Ὁ εἰρμός.

Μ ε γ α λ υ ν ο ν ψ υ χ η η μ ο υ τ ο ν ε θ ε λ ο υ
 σ ι ι ω ς πα θ ο ν τ α κ α ι τ α φ ε ν τ α κ α ι ε ξ α
 ν α σ τ α ν τ α τ ρ ι η μ ε ρ ο ν ε κ τ α φ ο υ

Φ ω τ ι ζ ο υ φ ω τ ι ι ζ ο υ η ν ε α Ι ε ρ ο υ
 σ α λ η μ η γ α ρ δ ο ξ α Κ υ ρ ι ι ο υ ο υ ο υ ε
 π ι σ ε α ν ε τ ε ι λ ε χ ο ρ ε υ ε ν υ ν κ α ι α γ α α λ λ ο υ
 Σ ι ω ν σ υ υ δ ε α γ ν η τ ε ρ π ο υ Θ ε ο τ ο ο κ ε
 ε ν τ η ε γ ε ρ σ ε ι τ ο υ τ ο ο κ ο υ ο υ σ ο υ

Μ ε γ α λ υ ν ο ν ψ υ χ η η μ ο υ ο υ ο υ τ ο ν ε ξ α
 ν α σ τ α ν τ α τ ρ ι η μ ε ρ ο ν ε κ τ α φ ο υ Χ ρ ι σ τ ο ν
 τ ο ν ζ ω ο δ ο τ η ν

Φ ω τ ι ζ ο υ φ ω τ ι ι ζ ο υ η ν ε α Ι ε ρ ο υ
 σ α λ η μ η γ α ρ δ ο ξ α Κ υ ρ ι ι ο υ ο υ ο υ ε
 π ι σ ε α ν ε τ ε ι λ ε χ ο ρ ε υ ε ν υ ν κ α ι α γ α α λ λ ο υ

Σι ων σου υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε

εν τη ε γερ σειτου το οκουου σου

Τροπάρια.

Χρι στος το και νον Πα α σχα το ζω ο θυ τον

θυ υ μα α μνος Θε ου ο αι ρων την α μαρ

τι αν κο σμου

Ωθει ασ ω φι λης ω γλυ κυ τα της σου

φω νης μεθ η μων α ψευ δω ως γα α αρ ε

πηγ γει λω ε σεσθαι με χρι τερ μα τωνα ι ω ω νος

Χρι στε η ην οι πι στοι οι οι αγ κυ ραν ελ πι ι

δος κα τε χοντες α γα λ λο ο με ε θα

Ση με ρον πα σα κτι ι σις α γα λ λε ται και

χαι αι ρει ο τι Χρι στος α νε στη και Α δης

ε σκυ λευ θη

Ωθει ασ ω φι λης ω γλυ κυ τα της σου

φω νης μεθ η μων α ψευ δω ως γα α αρ ε

πηγ γει λω ε σεσθαι με χριτερ μα τωνα ι ω ω νος

Χρι στε η ην οι πι στοι οι οι αγ κυραν ελ πι ι

δος κα τε χοντες α γαλ λο ο με ε θα

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Χ **M** ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου ου της τρι

συ πο στα α του και α δι αι ρε του Θε ο τη

τοςτο κρα τος

Ω Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τατον

Χρι στε ω σο φι α και Λο ο γε ε ε του

Θε ου και δυ να μιν δι δου η μιν εκτυ πω τε

ρον σου ου με τα σχει ει ει εν τη α νε σπε ε ρω

η με ρατης βα σι λει ει α ασ σου

Χ **K** αι νυν και α ει και εις τες αι ω ναςτων

αι ω νω α μην

Χ αι ρε Παρ θε νε χαι αι ρε χαι ρε ευ λο γη
με ε νη χαι ρε δε δο ξα σμε ε νη σος γαρ
Υι ος α νε στη τρι η μεροσεκ τα φου

Ω Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τα τον
Χρι στε ω σο φι α και Λο ο γε ε ε του
Θε ου και δυ να μις δι δου η μιν εκτυ πω τε
ρον σου ου με τα σχει ει ει εν τη α νε σπε ε ρω
η με ρα της βα σι λει ει α σ σου

Καταβασία.

Ο Αγ γε λος ε βο ο α τη Κε χα ρι τω
με ε νη Α γνη Παρ θε νε χαι αι ρε και πα
λιν ε ρω χαι αι ρε ο σος Υι ος α νε στη
η μεροσεκ τα φου

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου
σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου

Σι ων σου υ δε α γνη τερ πουθε ο το ο κε

εν τη ε γερ σειτου το οκουου σου

Xρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα

να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

ην χα ρι σα α με ε νος (δίζ) και ἕτερον Ἀγιορειτικον

X^{Πα}ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι ζω

Παην χα ρι σα α με ε νος

Aνα στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ἵτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἵ χορός· Ἀμήν.

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ
Ἐξαποστειλάριον, αὐτόμελον.

Ἦχος Δι-θ

Σ αρ κι υ πνω σας ω ως θνη τος ο Βα
σι λε ευ ευς και Κυ υ ρι ος τρι η με ρος ε ξα
νε ε ε στης Α δαμ ε ε γει ειρας ε εκφθο
ρας και κα ταρ γη η σας θα α να τον Πα
σχα της α φθαρ σι αστου κοσμου σω τη η ρι ον
(τρεις)

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Πα ρ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ
ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω
ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι
οις υ ψι ι ι ι σοις σοι προ ε πει υ μνος τω ω
ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε αυ το ον πα α αντες οι Α αγ γε ε
λοι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ
τον πασαι αι δυ να α α μεις α αυ τς ς σοι

πρε ε πει υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἰστῶμεν στίχους δ', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου δ', καὶ εἶτα τὰ δ' Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Τῆς Ὀκτωῆχου. ᾠχος α'.

Αἰ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ νης α α αυ του

μου μεν σου Χρι στε το σω τη η ρι ο ον πα

α α θος και δο ξα ζο μεν σου τη ην α να α

α α στα α α α σιν

Αἰ νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γγος αι νει

τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και κι ι ι θα

α α α α ρα

σταυ ρον υ πο μει ει ει νας και τον θα

να τον κα τα ργη η σας και α να στας εκ των νε ε ε

κρων ει ρη νευ στον η μων την ζω ην Κυ ρι ι ε

ως μο νος παν το δυ υ υ υ να α α α μος

Αἰ νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αι αις και ο ο ορ

γα α α α α νω

Ο Πα τον Α δηνσκυ λε ευσαςκαι τον αν θρω πον α

να στησας τη α να στα α σει ει σου Χρι ι στε α ξι

ω σον η μας εν κα θα ρα α καρ δι ι α υ

μνειν και δο ξα α α α ζει ει ει ει ν σε

Χ Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις αλ λα λα γ μου

πα σα πνο η αι νε σα α α τω τον

Κυ ρι ι ι ον

Τ Μ Πα ην θε ο πρε πη σου συγ κα τα βα σιν δο ξα ζο ν

τες υ μνου μεν σε Χρι ι στε ε τε χθης ε

εκ Πα αρ θε ε νου και α χω ριστος υ πη ρ χες τω ω

ω ω Πα α α α τρι ε πα θες ως αν θρω πος και ε

κου σι ως υ πε μει ει νας στα αυ ρον α νε στης ε

εκ του ου τα α φου ως εκ πα στα δος προ ο ο ο
 ε ε ε ελ θων ι να σω σης τον κο ο ο σμον Κυ
 ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἦχος ᾠδῆς Κε ρ

Α να στη τω ο Θε ος και δι α σκορ πι σθη
 τω σαν οι εχ θροι αυ του και φυ γε τω σαν α
 πο προ σω που αυ του οι μι σουντες αυ τον

Π α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να
 δε δει κται Πα σχα και νον Α γι ον Πα α σχα
 μυ στι κον Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι
 στος ο λυ τρω της Πα σχα α μω μον Πα σχα
 με γα Πα σχα των πι στων Πα σχα το πυ λας η μιν
 του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν Πα σχα παν τας α
 γι α α ζον πι στους

Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν ως τη

κε ταικη ρος α πο προ σω ω που πυ ρος

Δ ^{Κε} ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε

λι στριαι και τη Σι ων ει πα τε δε χου παρ η

μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα σε ως

Χρι στου τερ που χο ρευ ε και α γα αλ λου

Ι ι ε ρου σα λημ τον Βα σι λε α Χρι στον θε

α σα με νη εκ του μνη ματος ως νυμ φι ον προ

ερ χο ο με νον

^χ Ου τως α πο λουν ται οι α μαρ τω λοι α πο

προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη

τωσαν

Α ^{Κε} ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι κες ορ θρου βα θε ε

ος ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο

δο ο ο του ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα

θη με νον και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις

ου τως ε λε γε ^{Βξ} τι ζη τει ει ει τε ^{Κε} τον ζων τα με
τα των νε κρων ^{Βξ} τι θρη νει ει ει τε ^{Κε} τον αφ θαρ τον
ως εν φθο ρα ^ξ α πελ θουσαι κη ρυ ξα τε ^Δ τοις αυ
του ου Μαθηταις ^υ

^χ αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ
ρι ος ^υ α γαλ λι α ^χ σω μεθα ^υ και ευφραν θω μεν
εν αυ τη ^υ

Π ^{Κε} α σχα το τερ πνον ^υ Πα σχα Κυ ρι ου Πα σχα ^υ
Πα σχα παν σε βα σμι ον η μιν α νε τει λε ^υ Πα
σχα εν χα ρα αλ ληλους πε ρι πτυ ξω με θα ^υ ω
ω ω Πα σχα λυ τρον λυ υ υ υ πης ^υ και γαρ εκ τα
φου ση με ρον ^υ ω σπερ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι
στος ^υ τα Γυ ναι α χα ρας ε πλησε λε ε γων ^υ κη ρυ υ
ξα τε Α πο στο ο ο ο λοις ^υ

Ἦχος Πά Πα ρ

Δ Πα
ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω
Πνε ευ μα α α τι

Κ
αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τας
αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Α Κε Μ Κε
να στα σε ε ως η η με ε ε ε ρα
Μ Κε Μ Κε
και λαμ πρυν θω ω ω με ε εν τη πα α νη

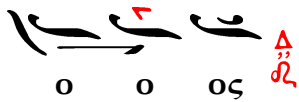
Πα
γυ υ υ υ ρει και α λλη λθ ρς πε ρι ι πτυ
ξω ω ω ω με ε ε ε θα ει πω με ε εν

Δι Μ
α δε ελ φοι και τοις μι σθ ρ ρ σι ιν η η η
Δι Πα
μας συγ χω ρη σω ω μεν πα α αν τα α τη

Κε
Α να α α στα α α α σει και αι ου τω βο
Πα
η η η η σω ω ω ω μεν Χρι στος α νε στη η εκ

Κε
νε ε ε κρων θα να τω ω θα α να τον πα
Κε
τη η η η σας και τοις εν τοις μην η η η

Πα
μα α α α σι ζω ην χα α ρι σα α με νο

Εἶτα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη... ἐκ τρίτου.

* * * * *

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ὁ διάκονος· Εὐλόγησον, δέσποτα.

Ὁ ἱερεύς·

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν φάλλει τρεῖς ἄνευ στίχων τὸ παρὸν τροπάριον·

ᾠχος π̣̣̣̣ Πα ϕ

Ἀκολουθῶς φάλλεται τὸ αὐτὸ ἐξάκις ὑπὸ τῶν χορῶν, τοῦ ἱερέως λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους.

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. (ξζ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός,

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. γ'. οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ξζ' 3) Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, [ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.] (ξζ' 4)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ' 24)

Χριστὸς ἀνέστη...

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδζ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^εζχ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δδζ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα}υζ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη ς}εζχ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε ε η η η σον ^νδζ

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδζ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^εζχ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δδζ

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^ζδζ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^πδζ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδζ

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.
Ἀντίφωνον Α'. ᾠδὴ β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

ᾠδὴ Δι-θ.

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πάσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ
σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.
(ξε' 2)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ
σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς
δυνάμεώς σου ψεύσσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε' 3)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ
σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. Πάσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι,
ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξε' 4)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ
σω σ ο ν η μ α ς

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο ο κ ο υ Σ ω τ ε ρ σ ω
σ ο ν η μ α α ς

Ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν·

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ
δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος,

πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξστ' (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. (ξστ' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λυ υ ι
α

Στίχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου. (ξστ' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λυ υ ι
α

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. (ξστ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λυ υ ι
α

Στίχ. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. (ξστ' 8)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λυ υ ι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων

ων ἀμήν

Ο μόνου γεννητοῦ καὶ ὁμοούσιου πατρὸς θεοῦ

θεοῦ πατρὸς ἀρχαίου καὶ καταξάμενος

διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθεὶς

ἐκ τῆς ἀγιασθεῖς οὐκοῦ καὶ αἰ

παρθενῆς Μαρίας ἀτρέπτως ἐνανθρώπησας

σταυρωθεὶς τελευτήσας οὐρανῶν θανάτῳ

θάνατον παθησας εἰς ὧν τῆς ἀγιασθῆ

αἰδοῦς συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ

καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι σὺν ἡμῶν

ας

Ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν·

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Ἦχος Πάϕ

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. u q

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων u q θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ²² ζω ην χα ρι σα α με νος Δ u q

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός. u q

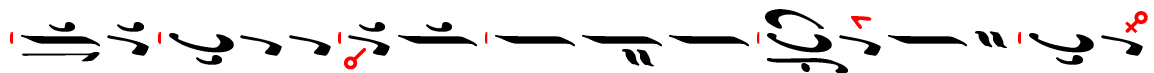
X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων u q θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ²² ζω ην χα ρι σα α με νος Δ u q

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν. u q

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων u q θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ²² ζω ην χα ρι σα α με νος Δ u q

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. u q

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων u q θα

 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

 οισ εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νο

 ο ο ο ο ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

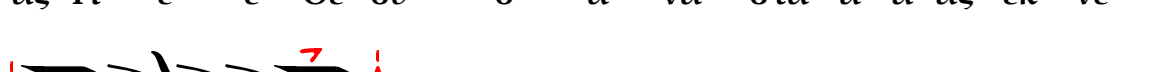
Εν Εκ κλη σι ι αις ευ λο γει τε τον Θε

 ον Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ σω σον η μα

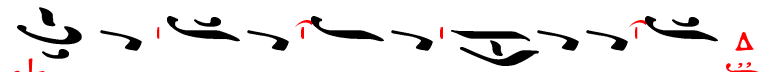

 ας Υι ε ε Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε

 κρω ω ω ω ω ν

ὁ β' χορός:

 ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

 * * *

Εἶτα τὸ

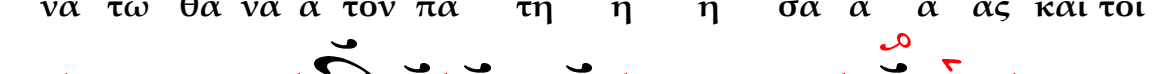
Ἦχος Πα φ

Χρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

 οισ εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

 (ἐκ γ').

Ὑπακοή.

Ἦχος Δι-Θ.

Προ λα βσαι τον ορθρον αι πε ρι Μα ρι
αμ και ευ ρου σαι τον λι θον α πο κυ λι σθε ντα τδ
μνη μα τος η κου ον εκ τδ Α γγε λδ τον εν
φω τι α ι δι ω υ πα αρ χο ντα με τα νε
κρων τι ζη τει τε ως αν θρω πον βλε πε τε τα εν
τα φι α σπα αρ γα να δρα με τε και τω κο σμω
κη ρυ ξα τε ως η γε ρθη ο Κυ ρι ος θα να τω
σας τον θα να τον ο τι υ πα ρ χει Θε ου Υι ος
του σω ζοντος το γε νος των αν θρω ω ω πων

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα.

Αὐτόμελον.

(Ψάλλεται καθ' ἐκάστην μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα πλὴν τῶν μεθεόρτων τοῦ Θωμᾶ καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς).

Ἦχος Δι-Θ.

Ει και εν τα φω κα τηλθες α θα α να τε α
λλα του Α δδ κα θει λεςτην δυ να μιν και α νε
στης ως νι κη της Χρι στε ο Θε ος γυ ναι ξι
Μυ ρο φο ροις φθεγ ξα μενος χαι ρε τε και τοις σοις Α

πο στο λοις ει ρη νηνδω ρου ου με νος ο τοις πε
σου ου σι πα ρε χων α να στα σι ι ιν

Ἦχος πδ Γα ρ

Ει και εν τα φω κα τηλθες α α θα να α τε

α λλα του Α δα κα θει λες τη ην δυ να α μιν και

α νε στης ως νι κη της Χρι στε ο Θε ος γυ

ναι ξι Μυρο φο ροις φθε γξα με νο ος χαι ρε ε τε

και τοις σοις Α πο στο ο λοις ει ρη νηνδω ρου με

νος ο τοις πε σου σι πα ρε χων α α να στα α σι ι

ι ιν

Ἦχος ε Πα ρ

Οσοι εις Χρι στον ε βα πτι σθη η η τε ε

Χρι στο ο ο ον ε ε νε δυ υ σα σθε Α

λλη λθ ς ς ς ι ι ι ι α (δις)

Τὸ τρίτον

Οσοι εις Χρι στον ε βα πτι ι ι ε βα πτι

σθη τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Χρι
στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε ε Α λλη
λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι

Κ αι νυν και α ει και εις τϝς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Χ ρι στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε
ε Α λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α

Ν ε ε δυ υ υ υ να α α α μις

Ο ο ο ο σοι οι οι οι οι οι οι οι οι

εις Χρι στο ο ο ο ο ον ε ε ε ε

ε βα α α α πτι ι ι ε βα πτι σθη τε ε

ε ε ε ε ε Χρι στο ο ο ο ο ο ον ε

ε ε ε ε ε νε δυ υ υ υ υ υ σα α α

σθε ε ε ε ε ε ε Α α α α α λλη λϝ

ξ ξ ξ ξ ξ λ λ λ α α α

Δύναμις, Ὅσοι εἰς Χριστόν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη,
 κατὰ τὸ ἀνθίβολον κῦρ Κωνσταντίνου Πρίγγου.

Ἦχος ♯ Πα ρ

N

 ε ε ε ε Δυ υ υ υ υ υ να α α

γα α α μισ

O

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο σοι ει εις Χρι στο ο ο ο

ο ο ο ον ε βα πτι λ λ λ λ λ ζι λ

λ λ λ λ λ σθη η η η η η ε βα

α πτι λ λ λ σθη η τε ε ε

Χρι στο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο χ ο ο ο ο ον ε νε ε ε ε δυ υ

υ υ υ υ υ υ ε ε νε δυ υ

υ υ υ υ

Καὶ ἄλλως:

Χρι στο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Πα
 ρι? ρι ρε ε ε ε ρε ε ε ε ρεμ τε ε ε ρι
 ρε ρε ε ρε εμ τε ρε ρε ε ε εμ τε ε ε ρι ρε
 κρατ. ε ρε ε ε εμ ε ρε ρε ε ρι ρε ε ε εμ
 ε ρε ρι ρε ρι ρι ι ρε ε εμ τε ε ε ε τε
 επιβρ. ρε ρε κε ε ε ε ρα α α α

Πα
 Α α α α α α α λλη η η η
 η λϝ ϝ ϝ ϝ Α λλη η λϝ ϝ ϝ ϝ
 Μ Πα
 ι ι α α α α α α α α α α α
 Μ Πα
 α α α α α α

Δύναμις, Ὅσοι εἰς Χριστόν, Ἰωάννου τοῦπίκλῃν Ἀρβανίτη.

Ἦχος 4 Πα ϕ

Πα
 Δ υ υ ω υ υ υ να α α α α α α
 Δι
 ρα α α α α α α ρα α α α α α
 Πα
 α α α α Δυ υ να α α μι ι ι ι ι ι ι

7
 ϝ ϝ ϝ
 ις

Καὶ μετὰ ταῦτα τὸν Ἀπόστολον τῆς ἡμέρας, μετὰ προκειμένου καὶ ἀλληλουΐα τοῦ Πάσχα.

Ἐπιγράμμιον· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκειμένον ἦχος πλ.δ'.

Ἐπιγράμμιον· Πρόσχωμεν.

Ἐπιγράμμιον τὸ προκειμένον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἦ οὐκ ἀλάττης.

Ἦχος πλ.δ' Νη ς

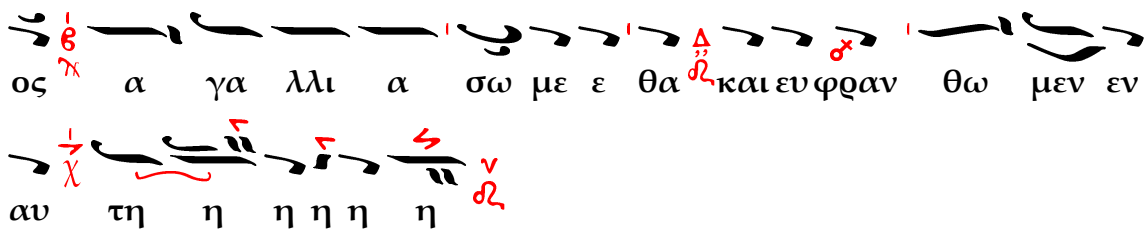
Αυτῆς ἡμέρας ἐποίησεν ὁ Κύριος
ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν
αὐτῇ

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ

Αυτῆς ἡμέρας ἐποίησεν ὁ Κύριος
ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν
αὐτῇ

Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ

Αυτῆς ἡμέρας ἐποίησεν ὁ Κύριος

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

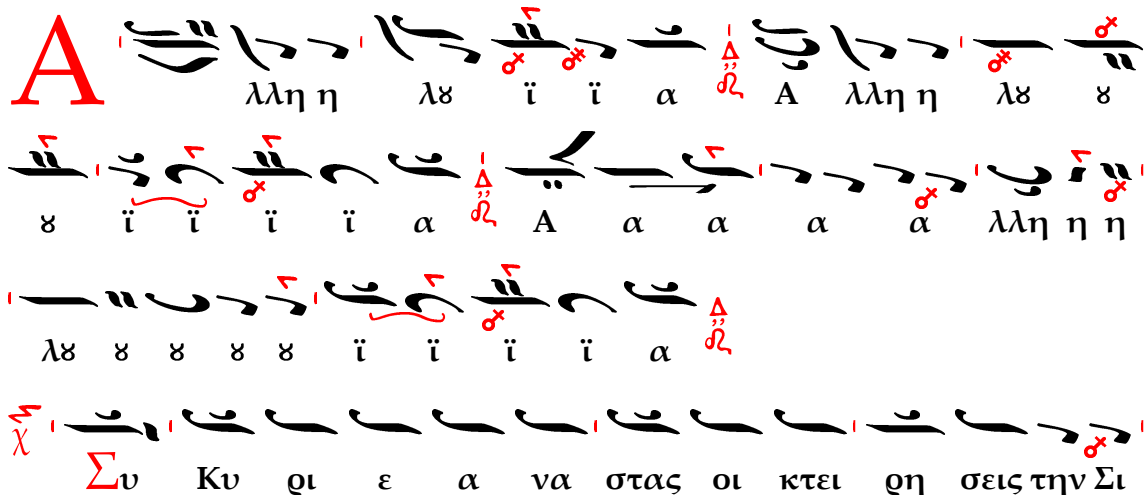
Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(τιή 22-28).

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, κατελθὼν ὁ Παῦλος εἰς Καισάρειαν, ἀναβὰς καὶ ἀσπασάμενος τὴν ἐκκλησίαν κατέβη εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ ποιήσας χρόνον τινὰ ἐξῆλθε διερχόμενος καθεξῆς τὴν Γαλατικὴν χώραν καὶ Φρυγίαν, ἐπιστηρίζων πάντας τοὺς μαθητάς. Ἰουδαῖος δέ τις Ἀπολλῶς ὀνόματι, Ἀλεξανδρεὺς τῷ γένει, ἀνὴρ λόγιος, κατήντησεν εἰς Ἔφεσον, δυνατὸς ὢν ἐν ταῖς γραφαῖς. Οὗτος ἦν κατηχημένος τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, καὶ ζέων τῷ Πνεύματι ἐλάλει καὶ ἐδίδασκεν ἀκριβῶς τὰ περὶ τοῦ Κυρίου, ἐπιστάμενος μόνον τὸ βάπτισμα Ἰωάννου· οὗτός τε ἤρξατο παρρησιάζεσθαι ἐν τῇ συναγωγῇ. Ἀκούσαντες δὲ αὐτοῦ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα προσελάβοντο αὐτὸν καὶ ἀκριβέστερον αὐτῷ ἐξέθεντο τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ. Βουλομένου δὲ αὐτοῦ διελθεῖν εἰς τὴν Ἀχαΐαν προτρεψάμενοι οἱ ἀδελφοὶ ἔγραψαν τοῖς μαθηταῖς ἀποδέξασθαι αὐτόν· ὃς παραγενόμενος συνεβάλετο πολὺ τοῖς πεπιστευκόσι διὰ τῆς χάριτος· εὐτόνως γὰρ τοῖς Ἰουδαίοις διακατηλέγχετο δημοσίᾳ ἐπιδεικνὺς διὰ τῶν γραφῶν εἶναι τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς ρα' (101).

Ἦχος Δι

ων ο τι και ρος τσ οι κτει ρησαι αυ την

ο τι η η η η κει ει και αι ρος

A λλη η λσ ι ι α A λλη η λσ σ

σ ι ι ι ι α A α α α α λλη η η

λσ σ σ σ σ ι ι ι ι α

Χ Κυ ρι ος εξ ου ρα νου ε πι την γην ε πε

βλε ψε του α κουσαι τσ στε ναγ μου των πε πε δη με

νων του λυ σαι τσ υι ους των τε θα να α τω

με ε ε ε νων

A λλη η λσ ι ι α A λλη η λσ σ

σ ι ι ι ι α A α α α α λλη η η

λσ σ σ σ σ ι ι ι ι ι α α α α α

α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.
Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς· Πρόσχωμεν.

Καὶ ὁ διάκονος ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

(Ἰω. ιβ' 36-47).

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· ἕως τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε. Ταῦτα ἐλάλησεν Ἰησοῦς, καὶ ἀπελθὼν ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν. Τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα πεποιηκότος ἔμπροσθεν αὐτῶν οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν, ἵνα ὁ λόγος Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πληρωθῇ ὃν εἶπε· Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; καὶ ὁ βραχίων Κυρίου τίς ἀπεκαλύφθη; Διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύναντο πιστεύειν, ὅτι πάλιν εἶπεν Ἡσαΐας· Τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ πεπώρωκεν αὐτῶν τὴν καρδίαν, ἵνα μὴ ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ νοήσωσι τῇ καρδίᾳ καὶ ἐπιστραφῶσι, καὶ ἰάσομαι αὐτούς. Ταῦτα εἶπεν Ἡσαΐας ὅτε εἶδεν τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ. Ὅμως μέντοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν, ἀλλὰ διὰ τοὺς Φαρισαίους οὐχ ὠμολόγουν, ἵνα μὴ ἀποσυνάγωγοι γένωνται· ἠγάπησαν γὰρ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἢπερ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ. Ἰησοῦς δὲ ἔκραξε καὶ εἶπεν· Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ πιστεύει εἰς ἐμὲ, ἀλλ' εἰς τὸν πέμψαντά με, καὶ ὁ θεωρῶν ἐμὲ θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με. Ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνη. καὶ ἐάν τις μου ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων καὶ μὴ πιστεύσῃ, ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν· οὐ γὰρ ἦλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον.

Ἦχος ἰζ' Δι. σ

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
σοι οι οι οι

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Χερουβικόν, Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ζ' Πα φ

Ο Μ Πα ι τα α α α α α α α α α α α Χε
Μ Πα

ρου ου βι
 Χε ε ρου ου βι
 μ υ υ υ υ υ υ υ στι ι κω
 ω ως ει κο νι
 κο ο ο ο νι
 ζο ο ο ο ει ει κο ο ο νι
 ζον τε ε ε ες και αι αι αι αι αι τη ζω ο
 ο ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο
 ποι ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι α α α
 α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α χα α α α τρι α α α α
 α α δι ι ι ι τον τρι σα α α α γι ι ο ον
 υ υ υ υ υ μνον προ σα α α α α α α α
 α α α δο ο ο ο ο ο υ μνον προ ο ο

σα α α α δο ον τε ε ε ες πα α α α α α
α α α α α σαν την βι ι ο ο ο τι ι ι βι
ο ο τι ι κη η η η η η η ην α πο
θω ω ω ω με ε ε ε θα α α α α α με ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι με ρι ι μνα α α α α α α
αν
Ω ω ω ω ω ω ω στον Βα α α σι λε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α α
α των ο ο ο λω ων υ πο ο δε ε ξο ο ο
ο ο με ε ε ε νοι
Τ αις α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α α τω
ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου με ε νο ον
τα α α α α ξε ε ε ε σιν Α α αλ λη

η λου ου ου ου ι α α α α α α α α

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος 4 Πα ρ

Κυριε Ελεεεεησον

Κυριε Ελεεησον

Κυριε Ελεησον

Κυριε Ελεεεεηησον

Παρασχε Κυυυριε

Παρασχε Κυυριε

Παρασχε Κυυριε

Παρασχε Κυριε

Παρασχε Κυριε

Παρααασχε Κυυυριε

Σοι Κυυριε

Καιτωπνευματισσ

^{Πα}
Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υς
^{Δι} ^{Πα}
 μϛ Κυ ρι ος σε ρε ε ω μα α α μϛ και
 κα τα φυ γη η η η μϛ και αι ρυ υ ση ης
 μϛ

Ἔτερον ἄργον

^{Πα}
Α γα πη η η η σω σε Κυ υ ρι ε ε
 η ι ι σχυ υ υ υ υς μϛ Κυ ρι ος σε ρε
 ω μα α α α μϛ και κα τα
 φυ υ γη η η η μϛ και αι ρυ υ υ υ ση
 η η ης μϛ

^{Πα}
Π α τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνευ μα
^{Δι} ^{Πα}
 Τρι α δα ο μο ου ου ου σι ον και αι α α
 χω ω ρι ι σον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ὑῖόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ

ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε ^{Πα} ε λε ον ει ρη η νης ^Δ θυ ^Π σι ^Π αν ^Π αι
 νε ε σε ε ως

Κ ^{Πα} αι με ε τα α τς Πνευ μα το ος σς ^Δ

Ε ^{Πα} ε χο μεν προς τον Κυ ρι ι ον ^Δ

Α ^{Πα} α ξι ο ον και αι δι ι και αι ον ^Π

Α ^{Πα} γι ος Α γι ος Α α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ ^Δ πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη της

δο ο ξη ης σς ^Π ω σα αν να α εν τοις υ ψι

ι σοις ^Δ ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με

νο ος εν ο νο ο μα τι Κυ ρι ι ου ^Δ ω

σαν να α α ο εν τοις υ ψι ι ι ι σοις ^Π

A ^M α μην ^{Πα} Α α α α μη η η η η η η

ην

Σ ^{Πα} ε υ μν ς ς ς ς ς ς μεν σε

Ευ λο γς ς ς ς ς μεν ^{Δι} σοι ευ χα ρι

στς ς μεν Κυ υ ρι ι ε ^{Πα} και δε ο

με θα α σς ο Θε ε ο ος η η μων

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ὁ χορὸς τὸν εἰρμόν τῆς θ' ᾠδῆς.

Ἦχος Πα ρ

O Α α γγε λο ος ε ε ε βο ο ο α

τη Κε ε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η

Α γνη η Πααθ θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε και

πα λι ιν ε ε ε ρω χαι αι αι ρε ε ο

σο ος Υι ο ος α νε ε ε στη η η τρι ι

η η με ρο ο ος εκ τα α α α α φου

Φ ω τι ι ι ι ζς φω τι ι ι ι ζς ς η νε

Ὁ χορός, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν τὸ φῶς·

Ἦχος Πάφ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις εν τοις μνημα α σι ζω ην χα ρι σα α με νο
ο ο ο ο ο ο ο ος

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
ως σε Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
ξαν σε ο τι η ξι ω σας η μας των α
γι ων σε με τας χειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σε
Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
λυ ι α α α

Καὶ ἀντὶ τοῦ Εἵη τὸ ὄνομα Κυρίου, πάλιν τό·

Ἦχος Δι-Θ

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημασι ζω ην
χα ρι σα με νος (τρὶς) με τέλος ζω ην
χα ρι σα με νο ο ος

Ὁ δὲ ἱερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν Πρόθεσιν καὶ λέγει χαμηλοφώνως τὴν εὐχὴν ἐν τῷ συστειλαί τὰ ἅγια καὶ τὴν ἐκφώνησιν.

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπία, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν διαλογικῶς·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁ ἱερεὺς ἀναφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν· Χριστὸς ἀνέστη.

Ὁ λαός· Ἀληθῶς ἀνέστη, τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἄλλας δύο φορὰς καὶ ἀκολουθῶς·

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.

Ὁ λαὸς ἀποκρίνεται διὰ τοῦ· Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν κατακλείει διὰ τοῦ· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ὅλον), καὶ

Ὁ λαὸς ἀντιφωνεῖ· Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

* * * * *

Σημείωσις. Ἐν τῇ τραπέζῃ ἐπιτρέπεται κατάλυσις ἰχθύος (βλέπε Πεντηκοστάριον, Τετάρτη πρὸ τῆς Ἀναλήψεως, καὶ Πηδάλιον σ. 789).